

עפ"ת (תל אביב) 2473-07-14 - חיים-רבין סמימי נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

15 יולי 2014

עפ"ת 2473-07-14 סמימי נ' מדינת ישראל

תת"ע 11838-01-14

ת.ז. 013360177

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף	
המערער	חיים-רבין סמימי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד דוד גולן

ב"כ המשיבה - עו"ד רוני מודריק

המערער נוכח

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער, ביום 30.09.13, בניגוד לתקנה 28(ב) לת"ת, דיבר בטלפון ללא דיבורית עת שנהג. על כך נרשם לו דו"ח.

המערער ניצל את זכותו וביקש שיתקיים משפט. משכך ביקש הוזמן לדין בבית משפט קמא ביום 30.03.14 ולא התייצב.

על-פי תקנה 44א' לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד - 1974, רואים אדם כאילו הוזמן לדין, כשעסקין בעבירות מסוג זה של ברירת משפט, מקום שחלפו 15 ימים מיום שנשלחה אליו הודעת דואר רשום, אף אם לא חתם על אישור מסירה. כלומר, בסיטואציה שנמנע מלקבל את הדואר הוא מוחזק כמי שהוזמן לדין.

המערער, כאמור, לא התייצב ובית משפט קמא, לאחר שקיבל גיליון הרשעות של המערער, על-פיו, יש לו רישיון נהיגה משנת 1988 ולחובתו 88 הרשעות קודמות, מתוכן חמש עבירות זהות, הטיל עליו עונש של קנס בסך 1,800 ₪ ופסילה מותנית של ארבעה חודשים למשך שלוש שנים. הבקשה שהגיש המערער לבית משפט קמא לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו נדחתה ובצדק נדחתה. המערער, כאמור, כך על-פי אישורים שהוצגו לבית משפט קמא, קיבל הזמנה אך לא דרש אותה כפי שהיה צריך לעשות, ומשכך הרשעתו בהיעדרו הייתה מוצדקת.

כאן המקום לציין לעניין התנאים המצדיקים ביטול פסק דין שניתן בהיעדר, שהמערער לא בבקשתו בפני בית משפט קמא הראשונה והשנייה (המערער הגיש בקשה לעיון נוסף לביטול פסק הדין בפני בית משפט קמא, שגם היא נדחתה), ואף לא בהודעת הערעור, הנני מזכיר את הגנתו - כלומר, לא מציג בסיס לחשש לעיוות דין, אין כל הצדקה לקבלת הערעור והערעור נדחה.

מתברר, שהמערער טוען שאינו שילם את הקנס, זאת אני יודע מכך שבא-כוחו מבקש לקבל ארכה עד תשלום הקנס.

לפנים משורת הדין, יוכל המערער לשלם את הקנס עד יום **03.08.14** ללא תוספת פיגורים.

**ניתן והודע היום, י"ז תמוז התשע"ד, 15/07/2014, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלד על ידי נופר דוידי